Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація убѣтъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч 10, двери 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вольнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскоѣ“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поединоке число 3 кр.

Ч. 160. | Нинѣ: гр. Вакінта, рим. Абдона | Завтра: Н. 8. по Сош., Игнат. | Субота 18 (30) липня 1892. | Всходъ сонця 4 г 35 м.; заходъ 7 г 37 м. Баром. 770 терм + 22.4° + 8.4°. | Рокъ II.

Холера.

Пôсля найновѣйшихъ вѣстей поступае холера въ Россіи скорымъ ходомъ напередъ и есть справедлива обава, що она може зайти ще й до насъ. Дня 24 с. м. сконстатовано въ двохъ селахъ полтавскои ґуберніѣ а также на стаціяхъ курско-харкôвско-азовскои зелѣзницѣ 30 выпадкôвъ холеры. Въ самôмъ Харковѣ сконстатовано также кôлька выпадкôвъ холеры азійскои. Въ виду того треба бы у насъ всюды якъ найскорше заводити всякй мѣры осторожности. Правительство зъ своеи стороны робить, що може, треба лишь, щобы громады и поодинокй люде также въ сѣмъ напрямѣ дѣлали. Межи міністерствомъ справъ внутрѣшныхъ а міністерствомъ вôйны заключено теперь умову въ тôй цѣли, щобы власти цивільнй и войсковй могли спôльно брати участь въ приготовленяхъ до борбы зъ холерою. Пôдвластнымъ органамъ одного и другого міністерства выдано вже вôдповѣднй припорученя. Начальникамъ громадъ наказано строго въ случаю выбуху холеры въ громадѣ донести о тôмъ заразъ и найблизшôй власти войсковôй.

У Львовѣ поступають поодинокй комісіи санітарнй досить енерґічно и треба признати, що въ многихъ домахъ наставъ небувалый доси порядокъ. Видко, що нема нѣчого злого, щобы на добре не вийшло. Може бодай страхъ передъ холерою научить нашихъ людей удержувати чистоту и порядокъ. Зачувати также, що й декотрй зъ нашихъ меншихъ мѣстъ, зачинають заводити у себе порядокъ. Такъ доносять зъ Залѣщикъ, що тамъ пôдъ проводомъ бурмістра п. Каетановича, завязала ся загальна комісія санітарна, котра мае догляддати порядкôвъ и заряджень противъ-холеричныхъ. Выбрано также чотири пôдкомісіи санітарнй. Подобнй комісіи уконституовали ся также въ Самборѣ и Перемышли, и почали тамъ робити порядки.

Пôсля найновѣйшихъ вѣстей, посунулась холера надъ Волгою вже ажь до оренбурґскои ґуберніѣ зъ одного стороны, а поза Нижный Новгородъ зъ другои стороны. Майже у всѣхъ мѣстахъ надъ Волгою були въ послѣдныхъ дняхъ великй розрухи; люде бунтують ся противъ тыхъ заряджень, якй розпорядило правительство, нападають на лѣкарѣвъ, на поліцію, валять и бурять шпиталѣ та бараки холеричнй. Такй розрухи були въ Царицинѣ, Хвалиньску, Покровску, Волску, Балаковѣ, Казани, Камышинѣ и многихъ другихъ мѣстахъ и селахъ. Въ астраханьскôй губерніи повторились знову розрухи. Въ селѣ Зеленое-Займищи збурили селяне маґазинъ зъ десинфекційными средствами, а въ мѣсточку Середная Ахтуба розвалили тамошнй мѣщане дôмъ громадскій и аптику, убили одного помôчника лѣкарского и аптикаря и побили тяжко аґента поліційного та одного священика, котрый хотѣвъ розъяреныхъ опамятати. Правительство хотѣло выслати надъ Волгу одного ген.-ґубернатора зъ надзвычайною властію, але вôдступило вôдъ сего проекту, позаякъ холера проявила ся и въ другихъ провінціяхъ.

Потверджуесь также вѣсть, що въ однôмъ мѣстѣ въ Персіи проявилась джума, але она выступае тамъ легко, а правительство перске запевнило державы европейскй, що оно зробило все що лишь можна, щобы ся страшна пошесть не передôстала ся зъ сего мѣста дальше.

Ще о кн. Бісмарку.

Якъ бы въ вôдповѣди на послѣднй выступленя кн. Бісмарка противъ теперѣшныхъ верховодителѣвъ въ нѣмецкôй державѣ подае Niederschles. Anzeiger історію — якъ каже — автентичну о диміcіи кн. Бісмарка. Згадана ґазета пише:

Розходилось о рескриптъ зъ року 1852, що не дозваляе поодинокимъ міністрамъ вôдносити ся просто до короля безъ уповажненя презеса кабінету. Цѣсарь Вѣльгельмъ жадавъ вôдъ кн. Бісмарка уложеня нового рескрипту, котрымъ бы скасовано той рескриптъ въ 1852 р., а Бісмаркъ не хотѣвъ взяти ся за тую роботу. Тогды Цѣсарь заявивъ ему, що той давный рескриптъ зовсѣмъ не пôдписаный міністрами, отже не мавъ силы правнои и не бувъ оголошеный въ дневнику законôвъ державный. — Ваше Величество, хто се сказавъ? — спытавъ здивованый князь. — Докажѣть, що такъ не есть, вôдповѣвъ Цѣсарь. — Прошу менѣ дати дневникъ законôвъ державныхъ зъ р. 1852 и показати, де то тамъ написано. — Ну, — каже Бісмаркъ — коли В. Величество приймаете и информаціи вôдъ Беттіхера... — Все одно, вôдъ кого — перебивае ему Цѣсарь — досить, що межи законы короны дôставъ ся кусень неважного паперу.

Коли цѣсарь не хотѣвъ пристати на то, щобы кн. Бімаркъ выяснивъ сю справу въ меморіялѣ, заявивъ князь, що по знесеню згаданого рескрипту буде мусѣвъ въ десятеро больше працювати и зажадавъ, щобы цѣсарь увôльнивъ его вôдъ службы. На то вôдповѣвъ цѣсарь: — Добре, коли хочете; лѣпше що такъ стане ся, якъ колибъ мали дальше тревати неможливй вôдносины.

21

ЯРИНА.

Повѣсть О. Г. Крашевского.

(Дальше.)

Остапъ пôшовъ до двора; спѣшивъ ся, щобъ успокоѣти ґрафиню, котру зъ омлѣня приведено до памяти. Зъ дитиною притисненою до грудей, зъ очима впялеными въ подвôрє, на котрôмъ вôдбувавъ ся той драматъ, що безъ Остапа бувъ бы може закôнчивъ ся кровю и огнемъ, сидѣла она задеревѣла въ страху о Стася, о себе и о свого смѣлого оборонника.

Духъ у ню вступивъ, коли побачила, якъ нарôдъ мовь чудомъ успокоеный его словами, переставъ добувати ся до фôльварку, а вкôнци таки й уступивъ зъ подвôря. Нѣмымъ лише поглядомъ повитала она Остапа и мовчки подала ему руку, котрои вôнъ ледви мавъ вôдвагу дôткнутись.

— Кажѣть, пане, запрячи конѣ, — ледви вôдозвалась она до него — я не можу ту довше лишити ся, вôдъѣду въ дитиною до себе.

— Я думаю, що то непотрѣбно, — сказавъ Остапъ — бо ручу, що люде будуть спокôйнй, они васъ люблять.

— То они невдячнй! — кликнула Михайлина.

— Я мушу станути въ ихъ оборонѣ, та не тому, що они мои братя — вôдповѣвъ Бондарчукъ. — Они не суть невдячнй; они люблять васъ, панѣ, и памятають добре, що вы для нихъ зробили, щобы имъ осолодити ихъ тяжку долю. Та щожь дивного, якъ довга несправедливôсть и кривды довели ихъ до хвилевои розпуки?

— То дикй звѣрѣ!

— Справдѣ, панѣ. Кождый въ хвили шалу есть дикимъ звѣремъ; та чи не годить ся имъ простити?

— Простити? Нѣ, годѣ.

Остапъ замовкъ.

— Лякати ся зовсѣмъ не потребуете нѣчого, — сказавъ вôнъ по хвили — але коли кажете....

— Я выѣду, хочь заразъ!

— Отже скажу наладити повôзъ.

Михайлина глянула на него слезными очима, провела его взоромъ и не сказала вже больше нѣчого, а сама про себе думала: „Вôдъѣду не зъ ляку о себе, а о него. Коли мене не буде мати все передъ очима, то менше буде терпѣти, лекше буде ему самому“.

Бондарчукъ побѣгъ по конѣ, а притôмъ и до економа, котрый въ смертельнôмъ страсѣ ще ховавъ ся пôдъ подомъ на фôльварку. Щобы не дати причины до нового бунту, треба було его вырядити зъ маєтку та не позволити ему втечи. А Бондарчукъ постановивъ собѣ допильнувати, щобы его осуджено справедливо и покарано, коли бувъ дѣйстно виноватый.

Пана Кминкевича заставъ вôнъ горѣ на драбинѣ, що вела на пôдъ, якъ вызиравъ зъ вôдтамъ та допытувавъ ся кождого, о тыхъ, котрыхъ не було:

— А що? Чи вже пôшли? Ну, прошу, якй хамы вухвалй! А що, е они тамъ ще?

И такъ на перемѣну панъ Кминкевичь то грозивъ имъ, що звѣдувавъ ся про нихъ:

— Дамъ я имъ бунтъ! Дамъ я имъ капоснымъ! А не вертають они тамъ?

— Злазѣть, пане, — сказавъ Остапъ скоро — сѣдайте на готову бричку и ѣдьте до мѣстечка. Тамъ заждѣть на мене. Побачимо, що зъ вами зробити. Двохъ людей буде васъ пильнувати.

— Кобы мене лишь тй хамы де на дорозѣ не напали.

— Не нападуть.

— Хочь я, ѣй Богу, прошу пана, не знаю, чого они вôдъ мене хотять? що я имъ

Дѣяло ся то дня 15 марця 1890 р. въ мешканю ґр. Герберта Бісмарка. Дня 17. марця завѣзвавъ цѣсарь Бісмарка, щобы подавъ ся до димісіѣ, и вôнъ подавъ ся. Кажуть, що ґр. Дона и ґр. Айленбурґъ старали ся помирити цѣсаря зъ кн. Бісмаркомъ, але коли о тôмъ довѣдавъ ся ґр. Каприві, предложивъ цѣсареви статьѣ зъ заграничныхъ ґазетъ, котрî дуже остро выступали противъ политики цѣсаря, а котрî мавъ пôддавати кн. Бісмаркъ. Тогды ажь дôставъ вѣденьскій амбасадоръ розпоряджене, якъ мае поступати пôдъ враженемъ того розпорядженя и настала та розмова кн. Бісмарка зъ редакторомъ N. fr. Press-ы, котру опôсля та ґазета оголосила.

Переглядъ политичный.

Зачувати, що рада державна не буде скорше скликана ажь въ падолистѣ, але то лишь поголоска, котрôй годѣ повѣрити. Мін. дръ Штайнбахъ мае выѣхати до Будапешту на нараду зъ угорскимъ міністромъ фінансôвъ въ справѣ валютовôй. Мін. Векерле одержавъ такожь ордеръ зелѣзнои короны за переведене ухвалъ валютовыхъ.

Докторъ Даремберґъ оголосивъ статью въ Journ. des Debats, въ котрôй доказуе, що въ Парижи ширить ся мабуть индійска холера, бо до 20 с. м. померло тамъ 400 людей.

Ходить чутка, що правительство чорногорске замовило въ Франціи бôльшу скôлькôсть карабінôвъ и гôрскû пушки.

Племя арабске Анджера посувае ся чимъ разъ бôльше пôдъ Танґеръ, въ наслѣдокъ чого наставъ тамъ великій переполохъ. Times доносить, що султанъ марокканьскій мавъ вôднести ся зъ просьбою до царя, абы той установивъ въ Марокко свого посла. Султанъ хоче мабуть при помочи Россіѣ и Франціѣ увôльнити ся зъ пôдъ вплыву другихъ державъ.

Новинки.

Львôвъ дня 29 Липня

— **Руску кантату** на приняте Є. Вел. Цѣсаря принявъ ся уложити проф. Наталь Вахнянинъ.

— **Новû грошѣ** вже выбивають ся, а першû штуки, срѣбнû короны, показувавъ вже міністеръ фінансôвъ дръ Штайнбахъ на послѣдномъ засѣданю Палаты панôвъ. Коли минувшои середы въ Палатѣ панôвъ ухвалено предложеня валютовû въ другôмъ и третôмъ читаню, зôйшли ся товаришѣ п. Міністра и складали ему свои ґратуляціи, що ему удало ся щасливо закôнчити кампанію валютову. П. Міністеръ дякувавъ за тû ґратуляціи а вôдтакъ выймивъ зъ кишенѣ маленьку пачочку, розтворивъ єѣ и показавъ своимъ товаришамъ першû срѣбнû короны, котрû ему прислано зъ монетарнѣ. Міністры и другû члены Палаты панôвъ приглядали ся зъ великою цѣкавостію новымъ грошамъ, котрû зовсѣмъ такъ великû и грубû, якъ теперѣшнû чверть-ґульдены.

— **Новû уряды почтовû.** Зъ днемъ 1 серпня с. р вôйде въ житє на зелѣзничôй стаціи Ричôвъ, повѣта вадовицкого, ц. к. урядъ почтовый зô звычайнымъ обсягомъ дѣланя. Рôвночасно вôйде въ житє и ц. к урядъ почтовый въ Пасѣчнôй, повѣтъ Надвôрна, зô звычайнымъ обсягомъ дѣланя. Округъ доручень того уряду будуть становити громады и обшары дворскû: Пасѣчна зъ присѣлками, Бухловець, Дѣрба, Ференчукъ, Яричѣ, Козарки, Кременоса, Мерипоры, Межиброды, Полина, Премыковата, Спента, Валахова клива, Зарѣченка и громада Зелена зъ присѣлками: Борсучна, Хрепелôвъ, Чертижь, Должинець, Фентерале, Голодище, Каменѣвка, Максимець, Причить, Рафайлова, Рафайловицѣ, Салатрукъ, Середне, Выпчина, Згары и Зелениця. Межи почтою въ Пасѣчнôй и въ Надвôрнѣ буде ходити що дня возъ почтовый.

— **Походъ зъ смолоскипами** устроила вчера львôвска молодѣжь торговельна и промыслова пос. Щепановскому за его вôдповѣдь дану пôдчасъ дебаты валютовои пос. Вашатому. Походъ розпочавъ ся на валахъ т. зв. ґубернаторскихъ коло лѣтного театру, де позапалювано смолоскипы, и рушивъ вôдтакъ попри Намѣстництво, черезъ площѣ Бернардиньску и Галицку передъ готель Жоржа, де задержавъ ся. Тутъ по хвили зъявивъ ся на балконѣ пос. Щепановскій и выголосивъ коротку промову, въ котрôй зазначивъ, що народъ, котрый боре ся о свою свободу, мае двѣ дороги до неи: дорогу борбы оружіємъ и дорогу борбы економічнои. Народъ, котрый зрозумѣвъ вагу борбы економічнои, не пропаде. Нинѣ значать дѣла а не слова. Поляки зрозумѣли то и всюды на земли польскôй суть люде, котрû хочь не говорять богато, але за то дѣлають въ повнымъ почутємъ и зрозумѣнємъ цѣли своеи роботы, и лагодять свому народови красну будучнôсть. Вкôнци подякувавъ посолъ за зроблену ему овацію. Походъ пошовъ опôсля передъ ратушь, де погашено смолоскипы. Пôдчасъ походу грала музыка Гармоніѣ и бувъ повный порядокъ.

— **Проґрама концерту,** що устроює „Львôвскій Боянъ“ въ Устрикахъ завтра дня 30 с. м. въ готелю Рутковскои, обнимає такû точки: 1. а) Лавровскій: „Красна зоре“ и б) Матюкъ: „Соколъ“, хоръ. 2. Лістъ: Tarantella de Muette de Portici“, фортепянъ, п. Кулачковскій. 3. а) Монюшко: „Kozak“ и б) Książkowskій: „Crne oči“, хоръ. 4. Франко: „Каменярѣ“ — выголосить п. Ол. Колесса. 5. Павфлеръ: „Сонъ“, сольо-спѣвъ, п. Шиманьскій. 6. Лисенко: „На прю“, хоръ. 7. Beriot: „9. „Concert“, скрипка, п. Штіреръ. 8. Бернстіернъ Бєрнзонъ Ґріґъ: „Landkjending“ (Пôзнане краю), хоръ въ сольомъ барітоновымъ и фортепяномъ. Початокъ о год. $7^1/_2$ вечеромъ. Вступъ 1 зр. вôдъ особы; крѣсла для пань и осôбъ старшихъ.

— **Значнѣйшû огнѣ** въ послѣдныхъ дняхъ лучили ся въ слѣдуючихъ мѣсцевостяхъ: Въ мѣстѣ Козловѣ и громадѣ Ротичѣ, пов. бережаньского — шкода около 3000 зр.; въ громадѣ Синевôдско въ стрыйскôмъ — шкода 7450 зр.; въ Голубици, въ брôдскôмъ — шкода 2600 зр.; въ Чеховѣ въ бучацкôмъ — кôльканацять тысячь зр.; въ Збаражи — шкода 1650 зр.; въ Горличинѣ въ ланцутскôмъ — 2000 зр.; въ Шульгановцѣ въ чортковскôмъ въ наслѣдокъ удару грому — шкода 5000 зр.; у Выгнанцѣ тогожь повѣта — шкода до 1500 зр.; въ Дорнбаху въ ланцутскôмъ — 2700 зр.; въ Добрôй въ ярославскôмъ — шкода 2400 зр.; въ Новôй веси, въ бяльскôмъ — 6000 зр.; въ Тенчинку и Мысляховицяхъ и хшанôвскôмъ — шкода кôльканацять тысячь зр. И кôлько то працѣ людскои иде въ дымомъ.

— **Повѣнь.** Зъ Черновець доносять, що въ наслѣдокъ безустанныхъ дощѣвъ вода въ Прутѣ заєдно прибувае и мѣсцями вже розливае ся по берегахъ. Єсть обава, що вода залле цѣлу долину Прута.

— **Страшный огонь** навѣстивъ дня 24 липня тирольске мѣсто повѣтове Мале. Згорѣло 80 домôвъ, 140 родинъ а 900 осôбъ остало ся безъ даху. Монастиръ и костелъ Капуцинôвъ разомъ зъ цѣнною бібліотекою знищенû цѣлковито. Въ огни утративъ одинъ чоловѣкъ житє. Шкоду обчисляють на 500.000 зр., зъ чого було убезпеченыхъ ледви 200.000 зр. Причина огню не звѣстна; имовѣрно займило ся въ складѣ нафты въ ринку. Згорѣла найкраснѣйша и найбогатѣйша часть мѣста.

— **За продажь стерва** узявнено вже въ Краковѣ тыхъ, що хотѣли нимъ годувати людей. Єсть ихъ троє: самъ лупѣй Иванъ Козловскій, господиня его Вікторія Клосекъ я слуга Каролина Писарска.

— **Трицять два** прôзвища прибиравъ собѣ въ часѣ своеѣ кôльколѣтнои дѣяльности Иванъ Венґжинъ. А дѣяльнôсть его була така, що вôнъ вывѣджувавъ ся впередъ добре про вôдносины людей, котрыхъ хотѣвъ вывыскати, прибиравъ чуже прôзвище и приходивъ до тыхъ людей нѣбы въ посольствѣ вôдъ кого. Притôмъ выдурювавъ вôнъ грошѣ. Неразъ се ему удалось; ажь недавно зловлено его и вôнъ стававъ вчера передъ львôвскимъ судомъ карнымъ. Венґжинъ казавъ мѣжь иншимъ, що вôнъ перепачковувавъ книжки вôдъ п. Бѣлоуса въ Коломыи до пок. о. Наумовича въ Россіи и дôстававъ за то 60 зр. Венґжина засуджено на два роки вязницѣ, 150 зр. кары, а по вôдсидженю кары на дозôръ поліційный.

— **Борба зъ злодѣемъ.** Вчера арештувавъ у Вѣдни поліціянъ коло выставы театральнои злодѣя, що вытягавъ людемъ грошѣ зъ кишенѣ. Коли транспортувавъ его до арешту, злодѣй добувъ нôжь, вôдвернувъ ся и ранивъ нимъ поліціяна и ставъ — утѣкати. Той мавъ ще на стôлько силы, що добувъ шаблю, побѣгъ за злодѣемъ и такъ его зарубавъ зъ заду по головѣ, що розколовъ ему голову на двоє.

— **Адвокатъ дефравдантомъ.** Вже вôдъ кôлькохъ днѣвъ розôйшла ся въ Кошицяхъ поголоска, що адвокатъ Францъ Китка выѣхавъ зъ мѣста, не знати ку-

---

завинивъ? Отъ хамы, то все мають охоту до бунту.

Остапъ мовчавъ.

— Ей! прошу васъ, — говоривъ дальше панъ економъ — чи лишь они справдѣ пôшли собѣ? Бо якъ бы мене зловили, то знаю, що не дарують.

— Спѣшѣть ся, пане!

— Але якъ они мене зловлять, — повтарявъ Кминкевичь, злазячи помалу по драбинѣ, — я маю жѣнку и дѣти.

— Нѣчо вамъ не буде. Отсе люде и бричка. Вйо до мѣста!

— А дѣти, а жѣнка.

— Они зôстануть ту, я за нихъ ручу.

Економъ почѣхавъ ся въ голову, оглянувъ ся довкола и выйшовъ зъ фôльварку въ подвôрє, трусливо озираючись. Вкôнци перебравъ ся въ незвычайный свôй стрôй, т. є. зелену байову капоту скинувъ, а вдягнувъ чорный сурдутъ, щобы его не легко спôзнали, сѣвъ на вôзокъ и поѣхавъ.

А ґрафиня такожь уже сѣла на повôзъ. Остапъ для єѣ безпечности вôдвѣвъ єѣ кусень дороги, идучи пѣшки передъ кôньми. Она скрылась въ каритѣ и зъ засумованымъ лицемъ, неначе остовпѣла, ѣхала зô своимъ Стасьомъ на колѣнахъ. Тûй все одно було, де пробувати-ме; думку и чутя забрала она зъ собою.

Народъ, що зъ подвôря забравсь въ село, зачавъ помалу збирати ся въ корчмѣ, де громада зô старшиною радила надъ тымъ, що вже сталось и що треба зробити. Всѣ лиця були хмарнû и якъ звычайно по великôй натузѣ, смутнû. Однû на другихъ скидали вину, докоряли собѣ и всѣ були переєвѣдченû, що поступили собѣ занадто горячо и нерозумно. Треба було думати, якъ направити зле дѣло. Старшû обвиняли молодшихъ, молодшû звиняли ся прикладомъ старшихъ. Чути було навѣть острû докоры и сварку. Середъ того гамору хлопець зъ двора давъ знати, що панѣ выѣзджае зô Скалы.

На туюю вѣсть загальне невдоволене вôдбило ся на лицяхъ всѣхъ зôбраныхъ. Михайлина була провидѣнємъ убогихъ и хорыхъ; она нѣколи не вôдправила нѣкого безъ порады, потѣхи або помочи. Єѣ вôдѣздъ засмутивъ громаду и всѣ одноголосно рѣшили бѣчи напротивъ панѣ та просити єѣ, щобъ остала въ селѣ разомъ зъ ними.

Повôзъ бувъ уже въ половинѣ села, коли громада стрѣтила его, идучи мовчки напротивъ зъ вôдкрытыми головами. Михайлина зъ цѣкавости выглянула зъ кариты, та побачивши людей, крикнула боязно и казала вôзникови спѣшитись. Та вже годѣ було; товпа окружила конѣ и повôзъ, а кôлькохъ старшихъ зблизилось до дверцятъ.

— Чого вы хочете? — спытала ґрафиня въ тревозѣ — що я вамъ винна?

— А! панѣ, — сказавъ оденъ селянинъ — а що мы яснôй пани винnû, що хочете насъ покинути? Нашû дѣды служили твоимъ дѣдамъ, а нашû дѣти будуть твоимъ дѣтямъ вѣрнû. Чогожь вы гнѣваете ся на насъ и покидаете насъ? Чи мы вороги, чи що?

Михайлина не зрозумѣла навѣть слôвъ тыхъ и въ безнастаннôмъ страху казала лише вôзникови: Ѣдь — ѣдь!

— Панѣ, дорога намъ панѣ, зôстань зъ нами — просили всѣ селяне — мы тобѣ присягаемо, що будемо спокôйнû. То той розбôйникъ економъ довѣвъ насъ до розпуки а мы и самû знаемо, що зле зробили. Прости намъ, не гнѣвай ся и вертай до дому.

Остапъ зблизивъ ся до кариты.

— Не дасте ся, панѣ, перепросити? — спытавъ.

— Чогожь они хотять? Щобы я зъ ними остала?

При тыхъ словахъ глянула она пытаючо на Остапа, якъ бы хотѣла его порадитись, чи мае остати ся въ Скалѣ.

— Робѣть, панѣ, такъ, якъ хочете; а я лише обстаю за ними, бо бачу въ нихъ своихъ братôвъ, бачу себе самого. Они просять щиро.

— А таки я такъ ихъ бою ся! — шеп-

ды. При тôмъ оповѣдано собѣ найдивнѣйши̂ рѣчи, що мали стояти въ звязи зъ вôдъѣздомъ адвоката. Вѣстямъ тымъ мало хто вѣривъ, бо Китка належавъ до найповажнѣйшихъ адвокатôвъ въ мѣстѣ, а его велика кліентеля и мѣсце синдика капітульного приносило ему рôчно бôльше якъ 10.000 зр. сталого доходу. Однакожь на диво всѣ ти̂ вѣсти потвердили ся; нинѣ вже всѣмъ звѣстно, що Китка, полишивши велики̂ довги и здефравдовавши 150.000 зр., утѣкъ. Грошѣ програвъ Китка въ карты, а послѣдными часами стративъ такожь богато на біржи.

— **Самоубійство.** Въ поѣздѣ, що ишовъ передвчера зъ Тернополя до Львова, стрѣливъ до себе передъ стаціею Глубочокъ малый въ намѣрѣ самоубійчôмъ кадетъ 15 полку зô Львова, Піша. Поѣздъ задержали заразъ и вынесли зъ него самоубійника въ безнадѣйнôмъ станѣ та вôдвезли до ґарнізонового шпиталю въ Тернополи.

— **Кôлько выпиваютъ Нѣмцѣ?** Пôсля статистичныхъ обчисленъ товариства пивоварôвъ нѣмецкихъ выпили въ Нѣмеччинѣ въ лѣтахъ 1886—1887 звыжь 45 міліонôвъ гектолітрôвъ пива, а въ лѣтахъ 1890—1891 сѣмъ міліонôвъ бôльше, то значить 52,304.000 гектолітрôвъ, за те за границю вывезено пива далеко менше, бо перше Франція и Бельґія купувала богато нѣмецкого пива, а теперь уже въ тыхъ краяхъ суть добри̂ бровары, черезъ те и заграничного пива уживаютъ тамъ менше.

— **Выбухъ вулькану** Ґенуґаву на островѣ Санґіръ знищивъ лише єѣ пôвнôчно-схôдну частину, а не цѣлу, якъ донесли телеґрамы. Въ полуднево-схôдной части знищивъ выбухъ лише домы и засѣвы. Людей тубильцѣвъ згинуло 2000, Европейцѣвъ лише 13, а то 3 Голендры, межи ними ґубернаторъ, 4 Нѣмцѣвъ и 6 Анґлійцѣвъ. Сейчасъ заложивъ ся комітетъ, щобы помагати нещасливымъ жертвамъ силы природы, бо грозить имъ голодъ.

✝ Посмертни̂ вѣсти.

Померли: Въ Коростовѣ коло Сколього, Ольга зъ Винницкихъ Лучакôвска, подруга о. Ярослава Лучакôвского, завѣдателя, по тригодинныхъ тяжкихъ мукахъ 22 с. м. въ 19-ôмъ роцѣ житя.— Въ Бережанахъ Ант. Корн. Дзбаньскій, старшій инжинеръ повѣтовый, въ 56-ôмъ р. житя. — Въ Новосѣлкахъ гостинныхъ дек. комарняньского о. Петро Кмицикевичъ, въ 55 р. житя, дня 27 с. м. — Въ Летнѣ, дрогобицкого повѣта, Теодоръ Матковскій, народный учитель.

Всячина.

— **Планета Марсъ.** На полудневôмъ небѣ, въ тôй сторонѣ, де найменше звѣздъ, видко теперь одну велику и ясну звѣзду, що свѣтить червонавымъ свѣтломъ. Есть то дуже цѣкава, найцѣкавѣйша може для насъ изъ всѣхъ звѣздъ планета Марсъ, котра найбôльше подобае на нашу землю и о котрôй припускае ся, що на нѣй суть може таки̂ сами̂ люде, якъ мы. Марсъ пôдходить теперь до землѣ и дня 6 серпня стане найблизше до неи. Того дня буде вôнъ вôдаленый вôдъ землѣ на 56 230.000 кільометрôвъ або около 8 міліонôвъ миль. Для звѣздарѣвъ буде се важна рѣчь, бо они будуть могли придивити ся Марсови близше и порôвнати, чи то все правда, що доси на нѣмъ вôдкрыто, а може вôдкрыють ще щось нового. Найлекше можна видѣти на Марсѣ на обохъ его кôнцяхъ (бѣгунахъ), на пôвнôчнôмъ и полудневôмъ, якісь велики̂ бѣли̂ пятна. Догадують ся, що ти̂ бѣгуны подôбно якъ на нашôй земли суть покрыти̂ снѣгомъ и ледомъ. Ти̂ пятна на Марсѣ вôдкрыто ще въ 17-ôмъ столѣтю и заразъ наставъ здогадъ, що то снѣги та леды. Славный звѣздарь Гершель доказавъ навѣть, що ти̂ пятна, разъ одно, другій разъ друге, стають то менши̂ то бôльши̂, пôсля того якъ на котрôмъ есть лѣто або зима. Въ теперѣшну пору припадае на Марсѣ сама середина лѣта на полудневу его сторону дня 13 жовтня; теперь есть тамъ пôзна весна и леды та снѣги на полудневôмъ его кôнци топлять ся. Полудневе бѣле пятно на Марсѣ буде отже ставати чимъ разъ менше, але за то пôвнôчне пятно буде ставати чимъ разъ бôльше, бо на нѣмъ надходить теперь зима.

По серединѣ Марса есть умѣренна горяча сторона и тамъ спостережено вже передъ 250 роками якісь темни̂ пятна; суть то моря. Черезъ сильно приближаючи̂ люнеты можна добачити, що ти̂ пятна суть сиво-зеленави̂ або навѣть синяви̂ якъ вода, а мѣжь ними видко мѣсця червонави̂ — то есть суха земля. Але суха земля не творить на Марсѣ такои великои збитои масы, якъ у насъ на земли, лишь есть поперерѣзувана въ найрôжнѣйшихъ напрямахъ морями и каналами, такъ, що тамъ властиво нема одноцѣлои землѣ лишь множество островôвъ. Славный міляньскій звѣздарь Скіяпареллі, вôдкрывъ въ 1877 р. на Марсѣ ще таки̂ мѣсця, котри̂ своею барвою стоять по серединѣ межи темною барвою моря, а ясно-червоно-жовтою барвою сухои землѣ. Есть отже здогадъ, що то суть мѣсця, котрыхъ земля есть покрыта тонкою верствою воды.

Каналы на Марсѣ суть всѣляки̂. Найменши̂ зъ нихъ, котри̂ ще можна видѣти, суть на 80 до 100 кільометрôвъ широки̂. Найбôльшій каналъ, котрый найскорше и найлекше можна добачити, а котрому Скіяпареллі надавъ назву Нілосіртісъ, есть 300 кільометрôвъ широкій и може въ десятеро такъ довгій. Вôнъ бувае часами такъ дуже темный, що ажь чорный. Дня 18 серпня буде его видко по самôй серединѣ Марса. Майже всѣ каналы на Марсѣ збѣгають ся обома кôнцями въ море або въ якесь озеро, або такожь въ другій каналъ; декотри̂ каналы перетинають ся. Коли кôлька каналôвъ збѣгае ся разомъ въ одно мѣсце, то оно есть темне и творить озеро. Въ рокахъ 1884 до 1886 видко було, що каналы пôдъ пôвнôчнымъ бѣгуномъ стали були дуже чорни̂, а рôвночасно и мѣсця мѣжь ними потемнѣли. Коли припустимо, що въ тыхъ каналахъ есть вода, то выходило бы тогды зъ того, що вода въ нихъ була прибула и выступила ажь зъ берегôвъ. Але ти̂ каналы показують ще одно явище, котрого собѣ нѣякъ не можна пояснити; ото ихъ береги въ обохъ бокôвъ стають иногдѣ подвôйни̂. Що то есть и якъ подвоюють ся ти̂ каналы, годѣ знати и на се явище буде сего року звернена вся увага звѣздарôвъ, а може бути, що удасть ся выслѣдити въ сѣмъ напрямѣ щось цѣкавого.

Наконець ще одну цѣкаву рѣчь видко на Марсѣ. Ото на Марсѣ подôбно якъ на земли збирае ся у воздусѣ пара зъ воды, зъ котрои творить ся мрака и хмары, котри̂ иногдѣ такъ заслоняють планету, що не можна на нѣй нѣчого добачити. Часами не видко лишь поодинокихъ каналôвъ, а то мабуть длятого, що ихъ закрывае мрака, котра зъ нихъ пôдносить ся.

Такъ отже представляе намъ Марсъ зовсѣмъ таки̂ сами̂ вôдносины, яки̂ суть у насъ на земли: воду и суху землю, студени̂ полосы на обохъ бѣгунахъ и умѣренни̂ та горячи̂ по серединѣ, мраку и хмары, а зъ того выплывае дальшій здогадъ, що на Марсѣ мусить бути такій самъ воздухъ якъ нашъ, а дальше, що могли бы на нѣмъ жити и люде, коли вже не зовсѣмъ таки̂ сами̂ якъ мы, то дуже до насъ подôбни̂.

Господарство, промыслъ и торговля.

(Конець.)

Въ Самбôрскôмъ засѣвы переважно добри̂, горохъ мѣрный, гречка середна, картофля добра, але зачинае псути ся. Конюшина и сѣно середни̂. Въ Сянôцкôмъ ржа появила ся на соломѣ, жита добри̂ и середни̂, майже всюды зжати̂, ячмѣнь и овесъ добри̂, картофлѣ такожь. Луки дали до 30 сотн. метр. зъ морґа.

Въ Скалацкôмъ кôнчать уже жати пшеницю; на поляхъ, на котрыхъ посходила въ осени, есть 6—7 кôпъ зъ морга, на гôршихъ — а до тыхъ почислити можна одну третину загального засѣву — 2 до 3 копы. Зерно въ загалѣ гарне и буде имовѣрно выдатне. Жито гôрше вôдъ пшеницѣ, 3—4 кôпъ зъ морга, зерно гарне. У селянъ гôрше, нѣжь на ланахъ дворскихъ. Зъ озимого удержалось не бôльше, якъ 20 прц. загального обсѣву. Картофлѣ були середни̂. Дощь зъ 12 с. м. може поправить ихъ. Въ Сокальскôмъ засѣвы переважно добри̂, картофлѣ такожь, бураки середни̂. Въ Станіславôвскôмъ зачали вже жнива жита 8 с. м; дае 8—12 кôпъ, колосъ неповный а зерно дрôбне. Банатку зачали вже недавно жати, дае до 12 кôпъ зъ морга. Ячмѣнь знаменитый, такъ само овесъ; горохъ, гречка и кукуруза добри̂, команиця и сѣно мѣрне. Въ Старомѣскôмъ пшеницѣ добри̂, але на листю показала ся ржа. Жита добри̂, ячмѣнь середный, овесъ добрый, картофлѣ обгорнени̂ вчасно дуже добри̂, паша добра.

Въ Тернопôльскôмъ урожаѣ переважно середни̂. Посуха дала ся сильно въ знаки. На морзѣ мало кôпъ, за те зновъ зерно досыть добре и чей буде намолотне. Збôръ рѣпаку добрый.

Въ Товмацкôмъ кôнчать уже збирати жито, кôпъ на морзѣ мало, але зерно гарне, а колосъ повный; збôръ рѣпаку добрый. Яри̂ засѣвы гарни̂. Двотыжнева посуха пошкодила буракамъ цукровымъ, кукурузѣ и команици, котра не росте якось. Взагалѣ того року буде пашѣ далеко менше, якъ торôкъ. Картофлѣ дуже добри̂. Въ Теребовельскôмъ засѣвы суть переважно середни̂, въ Турчаньскôмъ переважно добри̂.

Въ Залѣщицкôмъ взагалѣ добре, тôлько задля посухи не може кукуруза розвинутись. Въ Збараскôмъ всюды на пшеници осѣдае ржа, але лише на листю. Лѣпши̂ пшеницѣ дуже вылягли, гôрши̂ поправили ся. Жито повинно бути намолотне, та на копы буде его не богато. Ячмѣнь, овесъ, горохъ, гречка суть переважно гарни̂, картофлѣ такожь процвили гарно и бадиле мають дуже гарне. Команиця рѣдка и низька. Въ Золочѣвскôмъ урожаѣ переважно добри̂. Жниво жита и банатки зачало ся вже 5-го. Намолоту сподѣвають ся доброго. Въ Жидачѣвскôмъ зачато жнива дня 8 с. м. Жито одно добре, друге дуже добре, пшениця такожь, впрочôмъ урожаѣ добри̂, а картофлѣ то й дуже добри̂.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 29 липня. Президентъ зелѣзниць державныхъ повернувъ зъ девяти дневнои подорожи инспекційнои.

Петербургъ 29 липня. Пôсля послѣдного справозданя було въ рôжныхъ сторонахъ 2617 выпадкôвъ холеры; на 429 выпадкôвъ занедужаня було 317 выпадкôвъ смерти, мѣжь тыми въ Ахстраханѣ 42, въ Самарѣ 74, въ Саратовѣ 61, въ Ростовѣ 69.

Парижь 29 липня. На передмѣстю Монмартръ бувъ вчера оденъ выпадокъ холеры зъ скорою смертію.

пула тихо Михайлина, тулячи дитину до себе и голову до дитины.

По хвили надумы вôдповѣла помалу — Отже верну, хочь бы й не повинна.

— Справдѣ — подумавъ собѣ Остапъ — анѣ она не повинна була оставатись, анѣ я не повиненъ бувъ єѣ просити, щобы осталась. Та нехай и такъ буде.

Повôзъ ѣхавъ уже назадъ до двора. Нарôдъ урадуваный пôдкидавъ шапки въ гору и кричавъ: Дай Боже здоровля нашôй пани, дай єй Боже многая лѣтъ прожити. То мати наша.

Зъ причины раннои бучѣ Остапъ мусѣвъ вечеромъ самъ розпытувати людей, мусѣвъ успокоювати ихъ лагôдными словами, уколысувати неспокôйну страсть, потѣшати и приготовляти до судового слѣдства. А въ слѣдствѣ тôмъ мали розбирати и поступки економа и нападъ селянъ. Коли прикликано старшихъ и оденъ за другимъ почавъ пригадувати собѣ та розповѣдати всѣляки̂ зазнани̂ кривды, а гнѣвъ, обурене и розпука закипѣли зновъ у нихъ, — то кôлькожь то треба було лагôдности, терпеливости, вырозумѣня, розваги, щобы ихъ утихомирити и дойти правды, котра такъ легко змѣняе ся въ устахъ тыхъ, що терплять!

(Дальше буде.)

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Крехове̂цкій

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ") якъ для „Народнои Часописи" такъ також для „Ґазеты Львôвскои" принимаѥ лишь „Бюро Дневниковъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ" ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневниковъ" буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ") якъ для „Народнои Часописи" такъ також для „Ґазеты Львôвскои" вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневниковъ" Людвика Пльона.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуѥ и спродаѥ

ВСЯКѝ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадпои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручаѥ:

4½% листы гіпотечнѝ.	**4%** пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечнѝ премірованѝ.	**5%** " " буковиньску.
5% листы гіпотечнѝ безъ преміи.	**4½%** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4½%** пожичку пропінаційну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорскѝ Облигаціи индемнизаційнѝ,

котрѝ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуѥ и продаѥ по цѣнахъ найкориснѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймаѥ вôдъ Вп. купуючихъ всякѝ выльосованѝ, а вже платнѝ мѣсцевѝ паперы цѣннѝ, якъ також купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевѝ лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляѥ новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить. 2

ПРИГОТОВЛЕНЄ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

ц. и к. ВОЙСКОВѝ ШКОЛЫ

починаѥ ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., уперѣдъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСИКОНЪ

4 (найновѣйше) выданє

16 елегантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новѝ, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к°

Пôдроблюванє забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ ласкотками, такожъ по цукорняхъ.

Штучнѝ 80

зубы и щоки

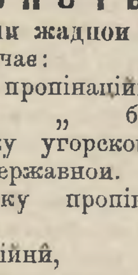

пôсля найновѣйшого системы американьского въ каучуку, золотѣ и целюльоідѣ, якъ такожъ всякѝ направы зубôвъ и то дешево, навѣть на раты спорудзаѥ ателіѥ дентистично-технічне

Б. БЕРІЕРА

у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 5.

домъ Всп. п. Штроменґера.

Поручаѥ ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера у Львовѣ. 30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.